

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА, ТЕМЕ И МЕНТОРА ЗА
ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
(Свака рубрика мора бити попуњена.)

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Орган који је именовано комисију: Наставно-научно веће Филозофског факултета УНС

Датум именовања комисије: 17. јуна 2016. године

Састав комисије:

1. Владислава Ружић	редовни професор	Српски језик и лингвистика
презиме и име	звање	ужа научна област
Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду	Председник	
установа у којој је запослен-а	функција у комисији	
2. Оливера Гајић	редовни професор	Педагогија
презиме и име	звање	ужа научна област
Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду	Члан	
установа у којој је запослен-а	функција у комисији	
3. Драгана Вељковић Станковић	ванредни професор	Српски језик и лингвистика
презиме и име	звање	ужа научна област
Филолошки факултет Универзитета у Београду	Члан	
установа у којој је запослен-а	функција у комисији	
4. Гордана Штасни	ванредни професор	Српски језик и лингвистика
презиме и име	звање	ужа научна област
Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду	Ментор	
установа у којој је запослен-а	функција у комисији	

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

- Име, име јдног родитеља, презиме: Милица (Милорад) Савић Косовац
- Датум рођења: 21. 12. 1984. Место и држава рођења: Нова Градишка, Република Хрватска

II.1 основне студије

година уписа: година завршетка: просечна оцена током студија:

универзитет: Универзитет у Новом Саду

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Српски језик и књижевност

звање: Дипломирани професор српског језика књижевности

II.2 мастер или магистарске студије

година уписа: година завршетка: просечна оцена током студија:

универзитет: Универзитет у Новом Саду

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Српска филологија: српски језик и лингвистика

звање: дипломирани филолог (србиста – српски језик и књижевност) – мастер

научна област: филолошке науке, синтакса и семантика

наслов завршног рада: Номинализоване структуре са значењем намере и намене (у публицистичком стилу)

II.3 докторске студије

година уписа:

универзитет: Универзитет у Новом Саду

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Методика наставе

број ЕСПБ до сада остварених: просечна оцена током студија:

II.4 приказ научних и стручних радова

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
1.	Савић, Милица (2008). Намерне реченице у делима два српска писца. <i>Прилози проучавању језика</i> . 39: 245–258.	М 52
<p><i>кратак опис садржине:</i></p> <p>У раду се посматра зависна реченица као једно од синтаксичких средстава за изражавање финалности у савременом српском језику. Основни задатак рада јесте да се издвоје клаузе у оквиру реченичног комплекса којима се изражава намера или циљ какве радње означене управним предикатом у делима два српска писца, Милоша Црњанског и Слободана Селенића, и укаже на њихова основна синтаксичка и семантичка својства. Извршена је анализа примера на морфосинтаксичком и семантичком плану тако што су најпре у уоченим намерним клаузама (укупно 358 примера) посматрана везничка средства и глаголски облици, а затим су клаузе испитане у непосредном лексичком и синтаксичко-семантичком окружењу, што подразумева да се водило рачуна о значењу управних предикатских израза, појави корелативних прилога и других израза који се могу употребити испред везника намерне клаузе као верификатори финалног значења, о специфичним нијансама општефиналног значења, затим о посебној групи тзв. <i>псеудофиналних реченица</i>, као и о дистрибуцији клауза, интерпункцији и могућности парцелације. Посебна пажња посвећена је, дакле, употреби везничких средстава и глаголских облика, као и семантичким и прагматичким параметрима који утичу на њихов избор и употребу.</p> <p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДЕЛИМИЧНО</i></p>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
2.	Савић, Милица (2011). Типови предиката у новим уџбеницима за основну и средњу школу. <i>Прилози проучавању језика</i> . 42: 197–215.	М 52
<p><i>кратак опис садржине:</i></p> <p>У раду се сагледава како су комплексна програмска грађа о предикату и његови типови представљени у новим уџбеницима за српски језик као матерњи за основну и средњу школу. Разматра се усклађеност уџбеничких јединица са наставним програмима, њихова примереност узрасту ученика, а посебна пажња посвећена је анализи вертикалне корелације и усложњавања градива, тј. питању поштовања претходног знања и развојних могућности ученика. Разматрано је, између осталог, увођење нових појмова и термина: <i>предикат, именски, глаголски и прилошки предикат</i>, као и представљање односа морфолошких и синтаксичких својстава у реченици. Анализирани су, дакле, путеви и етапе сазнавања који су присутни у уџбеницима и приказано је на који начин се тај комплексан појам генерише у свести ученика од почетка школовања до виших разреда средње школе. На основу релевантне методичке и лингвистичке литературе извршена је евалуација појединих модела обраде садржаја о предикату са намером да се укаже на различите приступе у уџбеницима и да се афирмишу успешна методичка решења.</p> <p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i></p>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
3.	Савић, Милица (2011). Откривање конструктивних могућности глагола у настави српског језика. Методички видици: Часопис за методiku филолошких и других друштвено-хуманистичких предмета. 2: 65–75.	М 53

<p><i>кратак опис садржине:</i></p> <p>На основу релевантне методичке и лингвистичке литературе, сагледавају се могућности организовања часова српског језика на којима се изучава валенца глагола, тј. њихова конструктивна могућност да за себе вежу одређени број реченичних чланова. Разрађен је дидактичко-методички модел наставне јединице у којем се обради наставног садржаја о валенци приступа уз помоћ уџбеника и полупрограмираног материјала. У намери да се укаже на значај индивидуализације и диференцијације наставе, посебна пажња усмерена је на активност ученика и њихово вођење да што самосталније откривају различите реченичне структуре и моделе. Истакнут је значај сврсисходних, функционално осмишљених вежби, као ослоња за ученикову мисаону активизацију и самостално откривање језичких појава, процеса и законитости, при чему се он постепено оспособљава за бољу аналитичност и систематично сагледавање чињеница. Решавањем задатака уз помоћ уџбеника ученик потпуно самостално или уз минималну помоћ наставника открива синтаксичке појмове, правила и принципе. Да би решио проблеме у вези са моделовањем просте реченице, мора активирати и применити комплекс различитих знања из морфологије и синтаксе, па и семантике, и тиме остварити трансфер знања. При томе се језик сагледава као систем сачињен из низа међусобно повезаних подсистема и њихових елемената.</p> <p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i></p>

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
4.	Петровачки, Љиљана и Милица Савић (2012). Комуникативни приступ непотпуним или специјалним реченицама. <i>Књижевност и језик</i> . 3–4: 315–326.	М 52
<p><i>кратак опис садржине:</i></p> <p>На основу лингвистичке, методичке и комуниколошке литературе, сагледавају се непотпуне реченице и могућности њихове обраде у настави српског језика. Осмишљавају се поступци за њихово разумевање и тумачење ситуација у којима се јављају. Приступу су засновани на савременим методичким системима и контекстуализацији наставног садржаја из области синтаксе. Указано је на могућност примене појединих комуникативних модела на часовима српског језика у којима наставник и ученик кроз разговор размењују информације из граматике, при чему се од ученика захтева повезивање и интегрисање претходно стечених знања из више лингвистичких дисциплина и самостално откривање типова специјалних реченица. Контекстуализацијом наставног садржаја и употребом адекватног лингвостилистичког предлошка, односно илустративним представљањем говорне ситуације у којој се могу појавити специјалне реченице, обезбеђује се боља мотивисаност ученика јер они препознају сврху изучавања те језичке појаве и оспособљавају се за увиђање веза са већ познатим садржајима. Дакле, посебна пажња у раду усмерена је на активности наставника и ученика у средњој школи да ученици што самосталније откривају структуру, тј. карактеристике и конструкцију непотпуних реченица и тумаче њихова специјална значења уз примену интерактивних облика рада.</p> <p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i></p>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
5.	Петровачки, Љиљана и Милица Савић (2012). Стрип у настави српског језика. <i>Методички видици: Часопис за методiku филолошких и других друштвено-хуманистичких предмета</i> . 3: 11–28. http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2012/2217-415x	М 53
<p><i>кратак опис садржине:</i></p> <p>У раду су сагледане могућности илустративног представљања језичких појмова,</p>		

<p>категорија, принципа и законитости уз помоћ стрипа у настави српског језика. Указано је на начине употребе додатног материјала тог типа у различитим фазама обраде садржаја из синтаксе, као и на значај примене визуелних средстава за приказивање разноврсних комуникативних ситуација. Граматику, због њене наизглед апстрактне природе, ваља представљати очигледно. То још више захтева градиво из синтаксе, најзаступљеније граматичке дисциплине у школским програмима, у којој различите реченичне конструкције, због увиђања њихове структуре и функције, треба презентовати укључивањем у контекст и комуникативне ситуације. Стога су у раду истакнуте предности таквог методичког приступа за остваривање принципа очигледности у настави, те је презентована одабрана језичка и граматичка грађа о реченичним конструкцијама, моделима и типовима за коју су осмишљене и разрађене апликације засноване на предлошку у форми стрипа.</p>
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i></p>

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
6.	<p>Савић, Милица (2012). Могућности организовања додатне наставе из српског језика у средњој школи са тематиком о рекцијским конструкцијама. <i>Квалитет образовног система Србије у европској перспективи</i>. 2: 331–342. http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2012/978-86-6065-134-3</p>	М 45
<p><i>кратак опис садржине:</i></p> <p>У раду се разматрају могућности организовања додатне наставе из српског језика у средњој школи, где ученици уз наставникову помоћ продубљују своје знање о рекцијским конструкцијама, односно објекту као једном од основних реченичних конституената и његовој типологизацији, те се кроз откривање конструктивних могућности транзитивних глагола детаљније упознају са појмовима валенца и рекција. Истакнут је значај индивидуализације и диференцијације наставе, а пружена су и практична решења за одржавање додатних часова представљањем дидактичко-методичког модела наставне јединице о рекцијским конструкцијама. Предвиђено је да ученици самостално анализирају примере из романа „На Дрини ћуприја” Иве Андрића. На тај начин указано је на значај корелацијско-интеграцијског приступа у обради садржаја из синтаксе, односно методичких поступака којима се повезује настава језика и књижевности.</p>		
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i></p>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
7.	<p>Савић, Милица (2013). Модели просте реченице с обзиром на типове субјекта у настави српског језика. <i>Методички видици: Часопис за методику филолошких и других друштвено-хуманистичких предмета</i>. 4: 53–74. http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2013/2217-415x</p>	М 53
<p><i>кратак опис садржине:</i></p> <p>У раду се, на основу релевантне лингвистичке и методичке литературе, сагледавају могућности за припремање наставне јединице из српског језика о субјекту као једном од основних реченичних конституената и његовој типологији. Описује се методички модел заснован на савременим методичким системима и пружају смернице за ефикасно изучавање сложене грађе о моделима просте реченице са граматичким и семантичким (логичким) субјектом у средњој школи уз помоћ уџбеника и полупрограмираног материјала. Будући да је синтаксичка грађа о моделима просте реченице са граматичким и логичким субјектом погодна за логичко рашчлањивање и сегментирање, израђене су секвенце задатака, односно приказан модел полупрограмираног материјала и његово коришћење у настави.</p>		
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i></p>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
8.	Савић, Милица (2013) Субјекат и његова типологија у уџбеницима за основну и средњу школу. <i>Школски час српског језика и књижевности: Часопис за методику наставе српског језика и књижевности</i> . 5: 92–112.	/
<i>кратак опис садржине:</i>		
<p>У раду је размотрено на који начин је синтаксичка грађа о субјекту и његовој типологији представљена у уџбеницима за српски језик за основну и средњу школу. Уџбенички текстови, уз чију помоћ се реализује настава, умногоме утичу на њен квалитет, при чему њихови аутори на различите начине интерпретирају програмом прописане садржаје. Стога је предмет испитивања методички приступ обради простих реченица, и то оних које садрже субјекат – граматички и логички, односно начин на који се уводе ти појмови и термини, те путеви и етапе њиховог откривања и сазнавања у настави. Будући да је субјекат један од основних чланова прости реченице са којим се ученици сусрећу већ од другог разреда основне школе, па до краја свог школовања, ауторка је указала на неке иновативне могућности за њихову обраду у настави.</p>		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
9.	Петровачки, Љиљана и Милица Савић (2013). Намерне реченице у настави српског језика. <i>Лексика – Граматика – Дискурс: Зборник у част Вери Васић</i> . 353–368.	М 44
<i>кратак опис садржине:</i>		
<p>У раду се приказује методички приступ за тумачење намерних реченица у настави српског језика. Сагледавају се њихова обележја, модална значења, конституентске вредности и допунске и одредбене функције. Указује се на сличности и разлике између намерних и изричних и узрочних реченица како би се предупредиле могуће погрешке у њиховој интерпретацији и усвајању настави. Стога су презентовани одређени модели и поступци који при обради грађе о намерним клаузама обезбеђују акционо истраживање ученика у настави синтаксе. Посебна пажња посвећена је активностима ученика и наставника у заједничком раду и вођењу ученика тако да што самосталније откривају структуру финалних клауза, њихове моделе и функције уз примену интерактивних облика рада. Укључивањем корелацијско-интеграцијских поступака, у први план је постављена функционална страна језика, те се подстиче прожимање и повезивање градива из књижевности, културе изражавања и граматике у циљу богаћења учениковог речника, развоја његових когнитивних и комуникативних компетенција.</p>		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДЕЛИМИЧНО</i>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
10.	Савић, Милица (2014). Рекламни оглас као контекст за изучавање модела прости реченице у настави српског језика. <i>Први међународни интердисциплинарни скуп младих научника у области друштвених и хуманистичких наука Контексти</i> . 1: 901–914. http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2014/978-86-6065-292-0	М 45
<i>кратак опис садржине:</i>		
<p>Будући да је у настави граматке пожељно користити лингвометодичке предлошке из</p>		

<p>различитих сфера употребе језика, те да је сваки функционални језички варијетет из штампе, радија и телевизије варијетет стандардног српског језика, ауторка је у раду сагледала могућности моделовања дидактичко-методичких наставних јединица из граматике на примерима из рекламног дискурса из штампаних и електронских медија. Кроз синтаксичку анализу одабраних рекламних огласа истакнуто је да су текстовно-језичке форме које доминирају медијским језиком погодне за изучавање типова и модела просте реченице у настави граматике. Указано је на потребу за функционалним и интегративним приступом обради грађе из синтаксе у контексту рекламне реторике посматраних порука. Анализа рекламе, стога, представља погодан методолошки оквир за разматрање функције и структуре граматичких средстава која одликују нелитерарни дискурс. Таквим приступом посебно се наглашава неопходност веће корелације граматичких и лексичко-семантичких категорија у настави српског језика.</p>
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i></p>

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
11.	Петровачки, Љиљана и Милица Савић (2014). Подстицајни методички поступци за развијање језичке културе ученика. <i>Седми међународни интердисциплинарни симпозијум Сусрет култура</i> . 7: 307–317. http://digitalna.ff.uns.ac.rs/sadrzaj/2014/978-86-6065-269-2	М 14
<p><i>кратак опис садржине:</i></p> <p>Српски језик, као и сваки други матерњи језик, није само садржај школског предмета већ се на њему изводи целокупна настава. Такође је и културни феномен који осликава говорну заједницу у друштвеном контексту. Стицање језичке компетенције и овладавање вештинама културне комуникације истичу се као најбитнији циљеви школског образовања и васпитања, будући да су предуслов за сва друга учења. Стога је у раду указано на значај мотивације ученика за успешно, функционално учење матерњег језика као првог корака у стицању културног капитала. Приказани су различити методички поступци и њихове подстицајне могућности, а примери су разрађени на синтаксичком садржају.</p>		
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације: ДА</i></p>		

III ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА

III.1 услови дефинисани за кандидата студијским програмом:

<p><i>Докторске студије методике наставе</i> Филозофског факултета у Новом Саду трају најмање 3 године (6 семестара) и носе укупно 180 ЕСПБ (60 бодова по години). Докторанд се, избором области, а у договору с ментором и одабиром изборних предмета, рано усмерава у правцу избора теме за израду докторске дисертације. Сви предмети носе по 10 ЕСПБ. Комбинацијом одговарајућих изборних предмета, израдом семинарских радова, публикавањем тих радова, учешћем на научним скуповима, докторанд се тематски усмерава у одређеном истраживачком правцу, у функцији извођења свих припремних научних и истраживачких радњи за приступање изради докторске дисертације. Кандидат је обавезан да уради два научна рада (један на другој години студија и један на трећој години) који морају бити рецензирани и/или прихваћени за објављивање, што носи по 10 бодова за сваки рад. У току друге године предвиђено је да студент учествује на (међународном или домаћем) научном скупу са рефератом, што носи 10 бодова. Од 1. семестра студент почиње припрему за рад на докторској дисертацији избором теме и литературе и прегледом литературе (што носи 10 ЕСПБ). У 2. семестру докторанд приступа изради пројекта истраживања (10 ЕСПБ). У 4. семестру кандидат ради на истраживањима у вези са темом докторске дисертације (10 ЕСПБ). Пети и шести семестар предвиђени су за писање дисертације (по 20</p>
--

ЕСПБ за сваки семестар), израду и објављивање другог научног рада (10 ЕСПБ). 30 ЕСПБ добија се самом одбраном докторске дисертације.

III.2 Да ли кандидат испуњава услове?

ДА

Образложење:

Докторанд ма Милица Савић Косовац положила је следеће испите на *Докторским студијама методике наставе* на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

1. ТЕХНИКА НАУЧНОГ РАДА (проф. др Марија Клеут)
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
2. МЕТОДИЧКЕ ИНОВАЦИЈЕ У НАСТАВИ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ (проф. др Љиљана Петровачки)
 - семинарски рад: Откривање конструктивних могућности глагола у настави српског језика
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
3. МЕТОДИЧКА ИСТРАЖИВАЊА У НАСТАВИ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ (проф. др Љиљана Петровачки)
 - семинарски рад: Типови предиката у новим уџбеницима за основну и средњу школу
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
4. ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА – ИЗБОР ТЕМЕ И ПРЕГЛЕД ЛИТЕРАТУРЕ (проф. др Љиљана Петровачки)
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
5. МЕТОДИЧКО МОДЕЛОВАЊЕ ОБРАЗОВНИХ СТРАТЕГИЈА (проф. др Оливера Гајић)
 - семинарски рад: Могућности организовања додатне наставе из српског језика у средњој школи са тематиком о рекцијским конструкцијама
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
6. ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА – ИЗРАДА ПРОЈЕКТА ИСТРАЖИВАЊА (проф. др Љиљана Петровачки)
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
7. ПЕДАГОШКА КОМУНИКОЛОГИЈА (проф. др. Милица Андевски)
 - семинарски рад: Специјалне реченице у настави српског језика – методичка апликација
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
8. ИЗРАДА И ОБЈАВЉИВАЊЕ ПРВОГ НАУЧНОГ РАДА (проф. др. Љиљана Петровачки)
 - Типови предиката у новим уџбеницима за основну и средњу школу. *Прилози проучавању језика*. 42: 197–215.
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
9. МОДЕЛОВАЊЕ ПРОСТЕ РЕЧЕНИЦЕ И ВАЛЕНТНОСТ РЕЧИ (проф. др Владислава Ружић)
 - семинарски рад: Модели синтагме са транзитивним глаголом и рекцијском допуном
 - оцена: осам (8), ЕСПБ 10;
10. ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА – ИСТРАЖИВАЊЕ НА ТЕМИ (проф. др Љиљана Петровачки)
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
11. ПЕДАГОШКА ПСИХОЛОГИЈА (проф. др Лајош Генц)
 - семинарски рад: Мотивација ученика као фактор успешног усвајања градива из синтаксе у настави српског језика
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;
12. УЧЕШЋЕ НА НАУЧНОМ СКУПУ СА РЕФЕРАТОМ
 - *Први међународни интердисциплинарни скуп младих научника у области друштвених и хуманистичких наука Контексти*, Нови Сад, 2012.
 - саопштење: Рекламни оглас као контекст за изучавање модела просте реченице у настави српског језика
 - оцена: десет (10), ЕСПБ 10;

13. ИЗРАДА И ОБЈАВЉИВАЊЕ ДРУГОГ НАУЧНОГ РАДА (са рецензијама)

- Откривање конструктивних могућности глагола у настави српског језика. *Методички видици: Часопис за методiku филолошких и других друштвено-хуманистичких предмета*. 2: 65–75.

- оцена: десет (10), ЕСПБ 10;

14. ПИСАЊЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ (проф. др Љиљана Петровачки)

- оцена: десет (10), ЕСПБ 10;

Докторанд ма Милица Савић Косовац на *Докторским студијама методике наставе* до сада је положила 14 испита и стекла укупно 150 ЕСПБ и тиме испунила све услове за пријаву докторске дисертације. Преостала два испита, за које је предвиђено додатних 30 ЕСПБ, тичу се писања и одбране докторске дисертације и докторанд их може положити након пријављивања докторске дисертације.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

IV.1 ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

Гордана Штасни, рођена је 2.10.1966. године у Крушевцу. На Филозофском факултету Универзитета ради од 2005, у звању доцента од 2008. и у звању ванредног професора од 2013. године. Ангажована је на свим нивоима студија (основни, мастерски, докторски) у реализацији курсева из области методике наставе српског језика и књижевности, дериватологије и лексикологије. Ментор је једног одбрањеног магистарског рада, 6 одбрањених мастерских радова и једне одбрањене докторске дисертације. Аутор је научне монографије из лексикологије српског језика, монографије из области методике српског језика и коаутор два универзитетска уџбеника из области методике наставе српског језика и књижевности, око 80 научних радова (10 у категорији М24). Ангажована је на националном пројекту *Стандардни српски језик: синтаксичка, семантичка и прагматичка истраживања* (178004).

Радови из уже научне области којој припада предлог докторске дисертације:

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
1.	Штасни, Гордана. Номинација фази вредности између антонимских полова. <i>Зборник Матице српске за филологију и лингвистику</i> . LII/2 (2009). 135–46.	M24
2.	Штасни, Гордана. Номинација човека мотивисана позитивним карактерним особинама. <i>Зборник Матице српске за филологију и лингвистику</i> . LIV/1 (2011). 167–180.	M24
3.	Штасни, Гордана. Семантичко-деривационе карактеристике суфикса <i>-ун(а)ц</i> . <i>Зборник Матице српске за филологију и лингвистику</i> . LV/1 (2012). 2012–219.	M24
4.	Штрбац, Гордана и Гордана Штасни. Именички англицизми на <i>-инг</i> у српском језику. <i>Зборник Матице српске за филологију и лингвистику</i> . LVII/2 (2014). 101–113.	M24
5.	Штасни, Гордана и Гордана Штрбац. Именички англицизми на <i>-ер</i> у српском језику. <i>Јужнословенски филолог</i> . 71/1 (2015). 45–69.	M24
6.	Петровачки, Љиљана и Гордана, Штасни. Савремене методичке апликације у настави синтаксе. <i>Годишњак филозофског факултета у Новом Саду</i> . XXXI (2006). 355–65.	M51
7.	Петровачки, Љиљана и Гордана, Штасни. Графички прикази у представљању и решавању проблема из синтаксе. <i>Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду</i> . XXXII (2007). 463–473.	M51

8.	Штасни, Гордана. Нерегистроване глаголске именице у српском језику. <i>Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду</i> . XXXVII/2 (2012). 299–329.	M51
9.	Штасни, Гордана. Утицај аргументне структуре галгола молити (се) на деривацију. <i>Валентност речи и израза: морфосинтаксички, семантички и прагматички аспекти</i> . (Ур. В. Ружић, М.Алановић, Г. Штасни). Нови Сад: Филозофски факултет. (2012). 229–242.	M51
10.	Штасни, Гордана. Семантичко-деривациони потенцијал и лексичка спојивост лексеме колена. <i>Leksika – gramatika – diskurs. Zbornik u čast Veri Vasić</i> . (Ур. М. Alanović, J. Dražić, G. Štasni, G. Štrbac). (2013). 93–110.	M51
11.	Штасни, Гордана. Језичко-семантичком анализом до стилема. <i>Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду</i> . XL/1 (2015). 243–258.	M51

IV.1 услови дефинисани за ментора у области којој припада докторска дисертација:

За ментора може бити именован наставник односно научни радник који је способан за извођење наставе на докторским студијама и има најмање 5 научних радова објављених или прихваћених за објављивање у научним часописима из одговарајуће области студијског програма са листе министарства надлежног за науку, у последњих 10 година.

IV.2 Да ли ментор испуњава услове?

ДА

НЕ

Образложење:

Проф. др Гордана Штасни испуњава услове за ментора ове докторске дисертације на основу 1) звања из уже научне области *Српски језик и лингвистика*; 2) предмета које предаје на свим нивоима студија; 3) ауторства две научне монографије и око 80 научних радова од којих је 10 у категорији M24; 4) учешћа на научном пројекту *Стандардни српски језик: синтаксичка, семантичка и прагматичка истраживања* (178004) и 5) досадашњег ангажмана у изради мастерских радова и докторских дисертација.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

V.1 формулација назива тезе (наслова)

Формулацијом наслова МЕТОДИЧКИ АСПЕКТИ МОДЕЛОВАЊА ПРОСТЕ РЕЧЕНИЦЕ У НАСТАВИ СРПСКОГ ЈЕЗИКА докторанд је своје синтаксички оријентисано истраживање из методике наставе српског језика рационално ограничио на испитивање процеса учења конкретних садржаја из те лингвистичке дисциплине будући да су у наставним програмима садржаји из области синтаксе веома обимни. Докторанд се тако усмерава на проучавање и моделирање нових, функционалних облика учења садржаја из области синтаксе просте реченице. У том смислу, наслов докторске дисертације јасно и прецизно фокусира предмет истраживања, те се оцењује као подобан и релевантан.

Наслов тезе је подобан?

ДА

V.2 предмета (проблема) истраживања

Предмет овог истраживања је свеобухватно сагледавање наставе о простој реченици као основној јединици синтаксичког нивоа у оквиру предмета Српски језик, те креирање процеса учења тог комплексног градива који доприноси унапређењу ученичких знања из граматике и развоју њихових језичких и изражајних способности. Анализа и структурирање дидактичких метода и облика рада у настави синтаксе, као и конструктивна критика досадашњих облика

изучавања те грађе представљаће допринос промени и побољшању наставне теорије и праксе и њеном усклађивању са захтевима савремене методике наставе матерњег језика, односно њених различитих сегмената – од циљева, задатака и садржаја, до нових наставних метода, облика рада, извора и сл. У дисертацији ће бити истражени бројни аспекти спровођења наставе синтаксе просте реченице и пружен детаљан преглед релевантне лингвистичке и уџбеничке литературе која служи као полазиште за даља теоријска разматрања и методичка истраживања. Детаљно ће бити сагледани наставни садржаји о моделима просте реченице у основној и средњој школи, те у релевантним уџбеницима, да би потом била извршена евалуација и компарација уџбеничких текстова о одабраним темама из те области. Како би се указало на значај акционог истраживања ученика у настави граматике, где својим интелектуалним и креативним снагама самостално тумачи нове синтаксичке појмове, уочава њихове релације и принципе по којима се комбинују и формирају шире структуре, тј. просту реченицу, докторанд ће креирати функционалне методичке апликације, које се моделују у складу са новијим лингвистичким и методичким теоријама, тако да задовоље дидактичке принципе ефикасности и сврсисходности при савладавању одабраних синтаксичких садржаја. Докторанд при томе има у виду захтеве за модерним методама поучавања и умреженим социјалним облицима рада, те могућности коришћења техничких уређаја у настави. Приликом осмишљавања и спровођења нових методичких поступака, потребно је пажљиво организовати све етапе процеса учења, усвајања и примене садржаја о простој реченици – од одговарајуће мотивације ученика за рад, одабира полазног текста на коме ће ученици уз помоћ наставника и самостално испитивати одређену синтаксичку појаву, затим креирања илустрација, графикона и табела који му то учење олакшавају, до контекстуализације синтаксичке грађе и практичне примене нових сазнања. Свакој од тих етапа биће посвећена посебна пажња кроз истицање иновативних решења која наставу синтаксе просте реченице могу у значајној мери унапредити и осавременити. Имајући у виду све израженију потребу за рационалнијом, ефикаснијом и успешнијом организацијом часова из овог предмета, биће указано на могућности примене одређених методичких система, те унапређења и иновирања наставе језика, што ће бити образложено и у дидактичко-методичким моделима наставних јединица апликативног карактера. У складу с тиме, теоријске поставке се образлажу, а резултати до којих се долази у дисертацији, односно методички приступи који ће бити представљени, могу бити примењени у наставној пракси.

Предмет истраживања је подобан? ДА

V.3 познавања проблематике на основу изабране литературе са списком литературе

На основу прегледа литературе и релевантних библиографских одредница које је кандидаткиња навела, затим детаљног и научно конципираног осврта на досадашња истраживања у области методике наставе синтаксе о моделима просте реченице, као и њеног самосталног истраживачког рада, може се закључити да је докторанд ма Милица Савић Косовац стекла базична теоријско-методолошка знања неопходна за успешно извођење најављеног истраживања. Списак одабране литературе обухвата знатан број јединица које се односе на тему дисертације, те овом приликом наводимо студије и научне монографије које је кандидаткиња консултовала:

Андевски, Милица (2008). *Уметност комуницирања*. Нови Сад: Секот books.

Антонијевић, Радован (2005). Систематичност у знању и настави. *Настава и васпитање*. 54/ 2–3: 303–306.

Арсенијевић, Нада (2007). Транзитивност и падежи објекта у српском језику. *Зборник Матице српске за славистику*. 71–72: 377–391.

Баконљев, Милан (1972). *Теоријске основе програмирање наставе*. Београд: Дуга.

Баконљев, Милан (1983). *Суштина и претпоставке мисаоне активизације ученика*. Београд: Просвета.

Бањанин, Милорад (2003). *Динамика комуникације. Интеркултурни пословни контекст*. Београд: Мегатренд универзитет примењених наука.

Барјамовић, Миљана (2008). Безличне реченице и реченице са логичким (семантичким)

- субјектом – методичка апликација. *Прилози проучавању језика*. 39: 317–326.
- Белић, Александар (1959). *О језичкој природи и језичком развоју*. I. Београд: Нолит. 77–78.
- Белић, Александар (1950). Српски језик и књижевност у школи. *Наш језик*. 2/1–2: 3–4.
- Блум, Бенцамин (1981). *Таксономија или класификација образовних и одгојних циљева I. Когнитивно проучавање*. Београд: Југословенски завод за проучавање школских и просветних питања.
- Васић, Вера (1995). *Новински рекламни оглас. Студија из контекстуалне лингвистике*. Ветерник: ЛДИ.
- Вељковић-Станковић, Драгана (2008). Нека схватања контекста у комуникацији и потреба њихове заступљености у настави матерњег језика. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 36/3: 155–189.
- Вељковић-Станковић, Драгана (2010). Комуникативни приступ у настави српског језика. *Узданица*. 7/1: 7–17.
- Вељковић-Станковић, Драгана (2013). *Комуникативни приступ у настави српског језика*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије.
- Визек-Видовић, Власта, Мајда Рјавец, Весна Влаховић-Штетић и Дубравка Миљковић (2003). *Психологија образовања*. Загреб: ВЕРН.
- Вучић, Лидија (1991). *Педагошка психологија*. Београд: Центар за примењену психологију Друштва психолога Србије.
- Gage, Nathaniel Lees, Berliner C. David (1998). *Educational psychology*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Гајић, Оливера (2004). *Проблемска настава књижевности у теорији и пракси*. Нови Сад: Филозофски факултет.
- Гајић, Оливера (2007). *Прилози методици васпитно-образовног рада. Дискурс о стратегијама образовања и социјално педагошким темама*. Нови Сад: Филозофски факултет.
- Гортан-Премк, Даринка (1977). О неким питањима двојакe глаголске рекције. *Јужнословенски филолог*. 33: 237–245.
- Гортан-Премк, Даринка (1992). О семантичкој позицији као месту реализације једне лексеме. *Јужнословенски филолог*. 48: 13–23.
- Деже, Ласло (1997). Граматика и лексика у проучавању валенце глагола. *Научни састанак слависта у Вукове дане*. 26/2: 25–33.
- Дешић, Милорад (2001). Нормирање савременог српског језика као научни и наставни проблем. *Књижевност и језик*. 48/3–4: 15–21.
- Димитријевић, Радмило (1972). *Проблеми наставе књижевности и матерњег језика*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства Србије.
- Димитријевић, Радмило (1955). *Настава матерњег језика и књижевности*. Сарајево: Свјетлост.
- Ђорђевић, Јован (1990). *Интелектуално васпитање и савремена школа*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
- Ђукановић, Јован (1991). Примена модела валентности у српскохрватској лексикографији. *Научни састанак слависта у Вукове дане*. 20: 191–199.
- Ђукић, Мара (1995). *Дидактички чиниоци индивидуализоване наставе (системна анализа)*. Нови Сад: Филозофски факултет
- Ђурић, Ђорђе (2004). *Диференцирана и индивидуализована настава*. Нови Сад: Мисао.
- Енгел, Урлих (1980). Способност везивања језичких елемената и поређење језика (семантички проширен појам валентности и његова применљивост у контрастивној лингвистици). *Зборник радова Института за стране језике и књижевност*. 1: 35–63.
- Енгел, Урлих и Микић Павао (1982). Валентност глагола у речницима. *Зборник радова Института за стране језике и књижевност*. 4: 287–291.
- Ивић, Милка (1963). Основне типолошке карактеристике српскохрватске имперсоналне реченице. *Књижевност и језик*. 10/1: 18–24.
- Илић, Павле (1983). *Ученик, књижевно дело, настава*. Загреб: Школска књига.
- Илић, Павле (2003). *Српски језик и књижевност у наставној теорији и пракси. Методика наставе*. Нови Сад: Змај.
- Јоцић, Мирјана (2007). Један тип реченичне кондензације у рекламном дискурсу.

- Синтаксичка истраживања (дијахроно-синхрони план). Лингвистичке свеске. 6: 189–195.*
- Квашчев, Радивој (1978). *Моделирање процеса учења*. Београд: Просвета.
- Киш, Наташа (2007). О валенци и рекцији придева. *Синтаксичка истраживања (дијахроно-синхрони план). Лингвистичка свеска. 6: 196–202.*
- Клајн, Иван (2005). *Грамматика српског језика*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
- Кликовац, Душка (2002). *Грамматика српског језика за основну школу*. Београд: Српска школска књига.
- Лалевић, Миодраг (1962). *Синтакса српскохрватског књижевног језика*. Београд: Завод за издавање уџбеника Народне Републике Србије.
- Лалевић, Миодраг (1967). *Приручник за наставу синтаксе српскохрватског језика*. Београд: Просвета.
- Малић, Јосип (1986). *Концепција савременог уџбеника*. Загреб: Школска књига.
- Мамузић, Илија (1956). *Нови прилози настави матерњег језика у средњим школама*. Београд: Педагошко друштво.
- Мамузић, Илија (1959). *Прилози савременој настави матерњег језика*. Београд: Педагошко друштво.
- Маринковић, Симеон (2013). *Методика креативне наставе српског језика и књижевности*. Београд: Креативни центар.
- Милошевић, Ксенија (1973). Интранзитивност, рефлексивна конструкција реченице и пасивна дијатеза. *Књижевни језик. 2/1–2: 29–37.*
- Мићић, Вишња (2010). Обрада главних делова реченице (субјекта и предиката) у уџбеницима за српски језик за млађе разреде основне школе. *Иновације у настави: часопис за савремену наставу. 23/4: 43–55.*
- Мразовић, Павица и Зора Вукадиновић (1990). *Грамматика српскохрватског језика за странце*. Сремски Карловци: Издавачка књижарница Зорана Стојановића; Нови Сад: Добра вест.
- Николић, Милија (2009). *Методика наставе српског језика и књижевности*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
- Педагошка енциклопедија* (1989). Београд: Завод за уџбенике.
- Педагошки лексикон* (1996). Београд: Завод за уџбенике.
- Петровачки, Љиљана (2004). *Синтакса у настави српског језика и књижевности*. Нови Сад: Змај.
- Петровачки, Љиљана (2008). *Методичка истраживања у настави српског језика и књижевности*. Нови Сад: Филозофски факултет.
- Петровачки, Љиљана (2008) *Методичке иновације у теорији и пракси наставе српског језика и граматике. Унапређивање наставе српског језика и књижевности. 67–87.*
- Петровачки, Љиљана и Гордана Штасни (2007). Графички прикази у представљању и решавању проблема из синтаксе. *Годишњак Филозофског факултета. 32: 463–471.*
- Петровачки, Љиљана и Гордана Штасни (2008). *Методичке апликације. Планирање, програмирање и припремање наставе српског језика и књижевности*. Нови Сад: Филозофски факултет.
- Петровачки, Љиљана и Гордана Штасни (2010). *Методички системи у настави српског језика и књижевности*. Нови Сад: Филозофски факултет.
- Петровачки, Љиљана и Милица Савић (2012). Комуникативни приступ непотпуним или специјалним реченицама. *Књижевност и језик. 3–4: 315–326.*
- Петровачки, Љиљана и Милица Савић (2012). Стрип у настави српског језика. *Методички видици: Часопис за методичку филолошких и других друштвено-хуманистичких предмета. 3: 11–28.*
- Петровачки, Љиљана и Милица Савић (2013). Намерне реченице у настави српског језика. *Лексика – Грамматика – Дискурс: Зборник у част Вери Васић. 353–368.*
- Петровачки, Љиљана и Милица Савић (2014). Подстицајни методички поступци за развијање језичке културе ученика. *Седми међународни интердисциплинарни симпозијум Сусрет култура. 7: 307–317.*
- Пипер, Предраг, Ивана Антонић, Владислава Ружић, Срето Танасић, Љубомир Поповић и Бранко Тошовић (2005). *Синтакса савременог српског језика (Проста реченица)*. Београд: Институт за српски језик САНУ и Београдска књига; Нови Сад: Матица српска.

- Пипер, Предраг и Иван Клајн (2013). *Нормативна граматика српског језика*. Нови Сад: Матица српска.
- Поповић, Љубомир (1996). Интегрални приступ комуникативним реченицама. *Књижевност и језик*. 44/1–2: 1–41.
- Поповић, Љубомир (2002). Реформа образовања и настава српског језика. *Књижевност и језик*. 49/1–2: 97–102.
- Радовановић, Милорад (1990). О безличној реченици. *Списи из синтаксе и семантике*. Сремски Карловци: Издавачка књижарница Зорана Стојановића; Нови Сад: Добра вест. 209–219.
- Радовановић, Милорад (2007). *Стари и нови списи. Огледи о језику и уму*. Сремски Карловци: Издавачка књижарница Зорана Стојановића; Нови Сад: Добра вест.
- Ратковић, Милан (2007). *Успешна школа*. Нови Сад: Мисао.
- Росандић, Драгутин (2005). *Методика књижевног одгоја и образовања*. Загреб: Школска књига.
- Росандић, Драгутин (1973). *Методичке основе сувремене наставе хрватског или српског језика и књижевности у средњој школи*. Загреб: Школска књига.
- Росандић, Драгутин (1975). *Проблемска, стваралачка и изборна настава*. Сарајево: Свјетлост
- Ружић, Владислава. *Рецијски речник као школски приручник*. Посебан отисак из Гласника Одјељења умјетности. Црногорска академија наука и умјетности. 7: 1–166.
- Ружић Владислава и Коста Дудић (1989). *Речник глагола са граматичким и лексичким допунама*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства; Нови Сад: Завод за издавање уџбеника; Сарајево: Свјетлост.
- Ружић, Владислава (1990). Глаголска фраза као лексикографски и граматички проблем. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*. 33: 357–363.
- Ружић, Владислава (1992). Прилог класификацији допунских конструкција у српскохрватском језику. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*. 35/2: 115–132.
- Ружић, Владислава (2000). О предлошком објекту у српском језику. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*. 43: 437–445.
- Речник српскога језика* (2011). Нови Сад: Матица српска
- Савић, Милица (2008). Намерне реченице у делима два српска писца. *Прилози проучавању језика*. 39: 245–258.
- Савић, Милица (2011). Типови предиката у новим уџбеницима за основну и средњу школу. *Прилози проучавању језика*. 42: 197–215.
- Савић, Милица (2011). Откривање конструктивних могућности глагола у настави српског језика. *Методички видици: Часопис за методику филолошких и других друштвено-хуманистичких предмета*. 2: 65–75.
- Савић, Милица (2012). Могућности организовања додатне наставе из српског језика у средњој школи са тематиком о рецијским конструкцијама. *Квалитет образовног система Србије у европској перспективи*. 2: 331–342.
- Савић, Милица (2013). Модели просте реченице с обзиром на типове субјекта у настави српског језика. *Методички видици: Часопис за методику филолошких и других друштвено-хуманистичких предмета*. 4: 53–74.
- Савић, Милица (2013) Субјекат и његова типологија у уџбеницима за основну и средњу школу. *Школски час српског језика и књижевности: Часопис за методику наставе српског језика и књижевности*. 5: 92–112.
- Савић, Милица (2014). Рекламни оглас као контекст за изучавање модела просте реченице у настави српског језика. *Први међународни интердисциплинарни скуп младих научника у области друштвених и хуманистичких наука Контексти*. 1: 901–914.
- Самарџија, Марко (1987). Четири питања о бити валентности. *Радови Завода за словенску филологију*. 22: 85–107.
- Силашки, Надежда (2004). *Дискурс рекламног огласа у часописима за жене на српском и енглеском језику: анализа жанра*. Докторска дисертација. Нови Сад: Филозофски факултет.
- Симеон, Рикард (1969). *Енциклопедијски рјечник лингвистичких назива*, Загреб: Матица хрватска.
- Станојчић, Живојин (2010). *Грамматика српског књижевног језика*. Београд: Креативни центар.

- Стевановић, Михаило (1980). *Савремени српскохрватски језик II. Синтакса*. Београд: Научна књига.
- Танасић, Срето (2005). *Синтаксичке теме*. Београд: Београдска књига.
- Тежак, Стјепко (2000). *Теорија и пракса наставе хрватскога језика*. Загреб: Школска књига.
- Тежак, Стјепко (2002). *Методика*. Загреб: Школска књига.
- Tesnière, Lucien (1965). *Elements de syntaxe structurale*. Paris.
- Томић, Зорица (2000). *Комуникологија*. Београд: Филозофски факултет.
- Тополињска, Зузана (1996). „Падеж“ и „глаголски род“ – две стратегије граматикализације односа између предиката и његових аргумената. *Јужнословенски филолог*. 52: 1–9.
- Тополињска, Зузана (2002). *Шта тражим у речнику? Дескриптивна лексикографија стандардног језика и њене теоријске основе*. Београд: Српска академија наука и уметности и Институт за српски језик САНУ; Нови Сад: Матица српска. 33–37.
- Тошовић, Бранко (2002). *Функционални стилови*. Београд: Београдска књига.
- Шпановић, Светлана (2011). Индивидуализована настава у функцији подстицања самоусмереног учења. *Квалитет образовног система Србије у европској перспективи*. 1: 141–151.
- (2006) *Handbook of educational psychology*: Nancy E. Perry, Julianne C. Turner, Debra K. Meyer. *Classrooms as contexts for motivating learning*; Dale H. Schunk, Barry J. Zimmerman. *Competence and control effects: distinguishing the means and ends*; Eric M. Anderman, Christopher A. Wolters. *Goals, Values, and affect: influences in student motivation*.

Избор литературе је одговарајући? ДА

V.4 циљева истраживања

Планирано истраживање спроводи се с циљем: а) да се истраже процеси изучавања синтаксе просте реченице у настави српског језика, б) да се сагледа синтаксичка грађа о моделима просте реченице у основној и средњој школи и у уџбеницима за српски језик, в) да се препоруче нови и савремени облици учења у формалном образовању ученика, који би требало да се покажу као високоефикасни у различитим етапама – приликом сазнавања, увежбавања, и систематизовања знања из граматике, те да омогуће примену нових знања и развој језичког израза ученика, г) да се истраже, анализирају и опишу теоријске особине савремених методичких система који су погодни за изучавање садржаја из области граматике српског језика, д) да се кроз функционалне методичке апликације афирмише њихова употреба у учењу просте реченице.

Теоријски оквир који ће у раду бити примењен представљаће полазиште за дефинисање кључних (теоријских) појмова истраживања и основу за даље моделовање наставних садржаја из синтаксе просте реченице, где ће кроз методичке апликације бити приказани методички приступи који омогућавају да се код ученика развија самосталност у раду и схватање језика као целовитог система.

Циљеви истраживања су одговарајући? ДА

V.5 очекиваних резултата (хипотезе)

На основу постављеног циља и задатака истраживања очекује се да ће оно: а) допринети спознаји о могућностима употребе савремених, нових и ефикаснијих модела процеса учења у настави синтаксе српског језика, б) допринети успешнијем учењу српског језика уопште, в) показати могућности модификовања и модернизовања досадашњег наставног рада у циљу функционалног учења модела просте реченице, те показати оптималне стратегије учења које ће довести до тога да ученик самостално, акционим истраживањем усваја знање из синтаксе просте реченице, г) допринети бољем разумевању синтаксичког језичког садржаја у настави граматике, с циљем да ученици развију своју комуникативну компетенцију и културу изражавања.

Очекивани резултати представљају значајан научни допринос? ДА

V.6 план рада

Писању тезе претходи детаљна анализа литературе која се односи на дату тему и утврђивање одређених генерализација и теорија из прошлих искустава истраживача и постојеће литературе, односно упознавање са истраживањима у методици наставе, дидактици, педагогији, педагошкој психологији, комуникологији, као и у области лингвистике. Стога у првој фази рада на дисертацији кандидаткиња анализом прикупљених података издваја основе за даљу анализу и прецизно сортира прикупљену грађу под поједине теме и категорије.

У другој фази предвиђено је да се изврши анализа наставних планова и програма за предмет Српски језик и књижевност. Разматра се усклађеност програмских садржаја из синтаксе просте реченице и узраста ученика. Утврдиће се какав је однос програмских захтева, односно циљева и задатака наставе синтаксе просте реченице и стандарда постигнућа који су прописани за крај основног и средњег образовања, те да ли су програми са њима усаглашени и усмерени ка стицању одговарајућег нивоа знања о датим темама. Испитује се, дакле, на који начин се организација наставног процеса, односно наставни програми могу унапредити и ускладити са савременим токовима у методици наставе матерњег језика јер је то важан фактор који утиче на квалитет наставе.

Будући да су уџбеници као основно наставно средство које се користи у школском учењу граматике и синтаксе битан део наставног процеса, у трећој фази критички ће се сагледати уџбенички текстови о простој реченици, тј. њеним типовима и конституентима, те анализирати методички приступи примењени у тим текстовима. На основу добијених података, предвиђено је да се пруже смернице за њихова побољшања. Биће показане конкретне могућности иновативног коришћења одабраних текстова, те приказани одређени методички поступци примењиви приликом обраде поменутих језичке грађе.

С обзиром на значај који мотивација за учење има за успешно усвајање различитих знања из граматике, у четвртој фази истражиће се могућности мотивисања ученика за изучавање садржаја о новим синтаксичким појмовима, законитостима и принципима у настави српског језика и показати које мотивационе технике могу бити примењене у настави синтаксе као први корак ка учениковом усвајању те језичке грађе.

У складу са сазнањима до којих се дође у претходним фазама, у петој фази кандидаткиња ће се фокусирати на трагање за новим методолошким могућностима изучавања тог проблема у настави српског језика, као и на разраду различитих модела намењених за обраду појединих синтаксичких тема. С обзиром на то да је школско учење поменутог градива комплексан процес, пружиће конкретне смернице, односно разрадити методичке апликације из синтаксе просте реченице, са циљем да се наставна пракса теоријски и практично унапреди и усклади са савременим токовима у методици наставе.

План рада је одговарајући? ДА

V.7 метод и узорак истраживања

Методологија рада подразумева примену аналитичко-дескриптивног метода. Теоријски оквир који ће кандидаткиња развијати у циљу дефинисања кључних (теоријских) појмова истраживања, и анализа прикупљене грађе (наставних планова и програма и уџбеничких текстова из синтаксе просте реченице) представљаће основу за израду елабората намењених за реализацију наставних часова, односно за пружање практичних и применљивих решења у настави језика.

Прегледом релевантне литературе и анализом грађе издвајају се основе за истраживање, да би се потом прикупљени подаци сортирали под поједине теме или категорије. Врши се, стога, операционализација, односно поступак утврђивања индикатора стања у савременој настави синтаксе просте реченице, а потом њихова теоријска анализа (анализа педагошке документације – наставни планови и програми за српски језик и књижевност за основну и средњу школу, годишњи

распоред градива, месечни планови рада наставника, писани елаборати за наставни час, уџбеничка литература, методичка литература и сл.). Значајан сегмент истраживања представља сагледавање синтаксичке грађе у одабраним уџбеницима за основну и средњу школу, односно преглед уџбеничких текстова о одређеним синтаксичким темама и њихова компаративна анализа. Испитивањем су обухваћени уџбеници које издаје јавно предузеће *Завод за уџбенике*, као и они приватних издавача одобрени од стране Министарства просвете: *Клет*, *Креативни центар*, *Нови Логос*, *Логос*, *Пчелица*, *Епоха*, *Едука*, *Бигз школство*. Грађа се прикупља на основу уџбеничких текстова из области синтаксе просте реченице за основну и средњу школу, а кандидаткиња ће формирати обиман корпус који ће представљати репрезентативан узорак за истраживање у вези с темом докторске дисертације. С обзиром на то да је ово истраживање развојног карактера, након што се формулишу закључци, као и теорије у облику теоријског модела који се односи на наставу синтаксе просте реченице, путем конкретних методичких апликација биће приказане практичне могућности примене одређених модела.

Метод и узорак су одговарајући? ДА

V.8 места, лабораторије и опреме за експериментални рад

Будући да је у питању квалитативна студија, за реализацију овог истраживања неће бити неопходне лабораторије, као ни опрема за експериментални рад. Истраживање ће бити реализовано у Новом Саду, на Филозофском факултету, уз коришћење фонда Библиотеке Матице српске и Градске библиотеке Новог Сада. Ова категорија нема значаја за постављену тему.

Услови за експериментални рад су одговарајући? НИЈЕ РЕЛЕВАНТНО

V.9 методе статистичке обраде података и осталих релевантних података

Добијени подаци у овом истраживању биће квалитативно обрађени. Статистичка обрада података није у складу са предвиђеним типом истраживања и нацртом овог истраживања. Ова категорија нема значаја за постављену тему.

Предложене методе су одговарајући? НИЈЕ РЕЛЕВАНТНО

VI ЗАКЉУЧАК

кандидат је подобан	ДА
ментор је подобан	ДА
тема је подобна	ДА

Образложење (до 500 карактера):

Докторанд ма Милица Савић Косовац успешно је испунила све студијске обавезе које у оквиру програма *Докторских студија методике наставе* треба реализовати пре пријаве докторске дисертације и досадашњим радом показала да поседује квалитете потребне за самостални истраживачки рад, што је услов за успешну израду докторске дисертације. Проф. др Гордана Штасни испуњава предвиђене услове да буде ментор у изради пријављене докторске дисертације с обзиром на то да је компетентна у научном и стручном смислу. Нацрт истраживања који је кандидаткиња презентовала у пријави је адекватан.

На основу научног и теоријско-методолошког образложења, комисија закључује да је предложена тема *Методички аспекти моделовања просте реченице у настави српског језика* дисертабилна. С обзиром на све изложено, комисија предлаже Сенату Универзитета у Новом Саду да се докторанду одобри израда докторске дисертације *Методички аспекти моделовања просте реченице у настави српског језика* под менторством проф. др Гордане Штасни.

датум:

 председник комисије

 члан 1

 члан 2

 члан 3

 члан 4